

erit Joann. sublimandus à Christo D. cum ipse debitum famulatum erga Virginem cumulatissimè, ac amplissimè pro persona Christi præstaret. Hugo Victor. lib. 3. Miscellan. expendens quòd Christus elevatus in cœlum sedet à dextris dei Patris: *Ipse enim*, ait, *ea qua Patris sui erant, semper percipiebat*: Quam magna est gloria, quæ excipietur Joannes à Christo in cœlesti beatitudine; cum ipse, quæ matris ipsius Christi erant semper cumulatissimè perfecit. Valde magna & præclara sunt Joannis en-

comia, quæ maximè superant, & excedunt nostram mentem; unde ne quis de eis dubitaret, ipse Joan. de se testatur: *Et scripsit hæc, & scimus quia verum est testimonium ejus*: hoc c. 21. n. 24. Noster Joannes valde verax erat in suis dictis, verbis, ac testimoniis, & ex hac ratione etiam peculiariter amabatur, ac diligebatur à Christo, ut placet Nostro D. Cyr. lib. 12. in Joann. cap. 67. qui sic ait: *Non enim fuisse à veritate dilectus, nisi ab omni falsitate esset remotus.*

Tam omnia, quæ hic, quam in aliis meis libris, ac scriptis habentur, usque ad ultimum jota, ac apicem subijcio correctioni, ac emendationi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

L A U S

Omnipotenti Deo, sacratissimæque ejus Matri Virgini Mariæ, ac nostris sanctis Virginibus, meisque Patronis Theresiæ, ac Mariæ Magdalenæ de Pazi,

INDEX RERVM NOTABILIVM,

quæ in hoc sexto Commentariorum in
Evangelia Tomo continentur.

Littera M. indicat Matth. A. Marcum L., Lucam. I. Joann. sequens numerus cap. q. questionem, Exp. expositionem, n. numerum marginalem, p. denique paginam.

A.

Abjectus.

X abjectione, & humilitate fit credibilis suprema majestas, M. 9. q. 9. n. 45. 46. 47. p. 86.

Absentia.

Absentia reconciliat reverentiam quæ omittitur ex præsentia. L. 24. q. 1. n. 3. 4. & 5. p. 52
Præsentiam ob reverentiam ut absentiam veneramur. *ibid.*

Absentia violentiam infert rei dilectæ. M. 14. q. 1. n. 2. p. 119

Christus Dominus vult prodesse tam absentibus quam presentibus, A. 5. q. 1. n. 2. p. 294

In absentia maximè declaratur divina virtus, A. 5. q. 1. n. 6. & 7. p. 295

Abundantia.

Magna abundantia non ex creaturis: sed ex Deo, L. 6. q. 3. n. 12. p. 537

Accommodare.

Conditioni, ac statui accommodandum, M. 2. q. 11. n. 55. p. 34

Admonere.

Vide reprehendere.

Adversitas.

Adversa maximè memoria retinentur, M. 14. q. 4. n. 26. p. 123

Adultera.

Adultera quæ perdidit pudorem, nomen perdit, M. 1. q. 6. n. 23. q. 7

Affectus.

Diversus voluntatis affectus, valde diversimode apprehendit res, M. 1. q. 8. n. 39. p. 10.

Ut quis à suo affectu removeatur multa necessaria, M. 18. q. 1. n. 2. q. 146

Ex animo interiori prodit actio externa: L. 11. q. 24. n. 226. p. 437.

Agricultura.

Ab Agricultura multa argumenta deducit Christus ad spiritualia, A. 4. q. unica, n. 8. 9. 10. p. 192. & 193

Ambitio.

Ambitiosorum instantiæ maximè timendæ, ac declinandæ, Matth. 20. quæst. 5. n. 22. 23. 24. p. 189.

Amicitia, seu Amicus.

Blanditiæ amicitia simulata, valde efficax ad perdendum, M. 7. p. 2. n. 10. p. 65

Amici vocabantur ad nuptias, ac festivitates, I. 3. q. 8. n. 51. p. 556

Primus amicorum præparabat omnia in conviviis nuptialibus, I. 3. n. 52. *ibid.*

Amor.

Amor dura, & aspera facit levia, & suavia, M. 7. q. 1. n. 6. & 7. p. 65

Separatio à re dilecta vim infert amori, M. 14. q. 1. n. 2. p. 119.

Qui diligit maximè dolet de offensa dilecti, M. 26. q. 2. n. 6. p. 133

Absentiâ nutritur verus amor, I. 19. quæst. 5. & 45. p. 64

Amoris affectus omnia impedimenta rumpit, L. 1. q. 13. n. 68. p. 349

Amor Dei erga nos.

Christus ex omni titulo hominum amorem negociatur, M. 12. q. 6. n. 24. p. 107

Ingens Christi amor, L. 12. q. 12. n. 71. p. 454

Christi amor non potest explicari, num. 72. *ibid.*

Christi amor non poterat moras sustinere, n. 71. 72. *ibid.*

Christus per eximium amorem mortem reputat ut gloriam, ac ornamentum divinitatis, L. 12. q. 2. n. 23. 24. & 25. p. 602. & 603

Amor hominum, erga Deum.

Non datur amor dei, nisi etiam detur amor proximi,

Index Rerum

proximi, L. 12. quest. 1. n. 6. pag. 442.
Angelus.
Angeli inexplicabilem affectum, ac sollicitudinem habent pro hominum salute, M. 18. q. 2. n. 7. & 8. q. 147.
Angelus custos regni sic pro una civitate, ac pro omnibus agit, n. 9. ibid.
Angeli ambiunt homines facere consortes suae beatitudinis, n. 11. ibid.
D. Andreas Corsinus.
D. Andreas ad dignitates assumitur quia ab eis fugit, M. 25. q. 6. n. 2. & 26. q. 339.
Ex magna poenitentia colligitur probitas ejus vitae, num. 27. ibid.
Corsinus maximè diffusus in pauperes, n. 28. ibid.
Corsinus admirabilis in distributione honorum, ibid.
Magna dignitas B. Andreae, quod specialiter dicatur Virginis adoptivus, n. 30. ibid.
Apostolus.
Officium apostolicum putredinem peccatorum curare, M. 5. q. 1. n. 1. p. 50.
Apostolorum obsequium super vires humanas commendatur, A. 16. q. 4. n. 13. p. 331.
Appetitus.
Dum homo suis appetitibus se negat, tunc crescit & augetur, L. 12. q. 3. n. 28. 29.
Qui appetitus devincit, devincit externa, ibid.
Homo maximè excacatur à suis appetitibus, L. 11. q. 1. n. 1. & 2. p. 412.
Qui à suis appetitibus ducitur, Orcus est ad justitiam, ac veritatem, ibid.
Appetitus mundi parit Dei oblivionem, L. 14. q. 2. n. 6. p. 472.
Appetitus carnis ad se trahit voluntatem, L. 1. q. 6. n. 26. p. 529.
Justus bellum dicit contra appetitus carnis, n. 27. 28. 29. ibid.
Appetere.
Vide affectus, vel desiderium.
Auctoritas.
Auctoritas dicentis multum movet ad persuadendum, M. 5. q. 7. n. 36. 37. p. 56.
Auctores malorum, ac peccatorum infallibiliter pereunt, M. 28. q. 5. n. 41. 42. p. 276.
Avaritia, seu Avarus.
Nemo potest servire Deo, & avaritia, M. 6. q. 3. n. 11. 12. p. 61.
Avaritia ligat, ac captivos facit homines, M. 9. q. 3. n. 14. 15. 16. p. 80.
Avaritia Sacerdotum multa mala introducit, A. 11. q. 1. n. 5. p. 316. & q. 6. n. 20. 21. 22. p. 319.
Avaritia tributorum, ac aulicorum est veluti quoddam aenigma, & reprimenda, L. 2. q. 1. n. 5. & 6. p. 358.
Avarus multa injustè, & iniquè comparat, & cum capreas non habeat, haedos unde habet, L. 2. q. 11. n. 5. 1. p. 367.
Avaritia dimittenda, ut homo ad caelestia erigatur, L. 12. q. 1. n. 7. p. 442.
Ubi est avaritia nullus est amor fraternus, L. 12. q. 1. n. 7. & 8. ibid.
Affectus avaritiae maximè est excludendus ab homine, L. 12. q. 2. n. 1. 5. & 16. p. 442.
Aurum.
Auri cupiditas generat Dei contemptum, M. 6. q. 3. n. 12. p. 61.
Contempnum homines divina & aurum ado-

rant, Matth. 23. q. 3. n. 24. 25. & 26. p. 206 & 207.
Aurum pro Deo adoratur, ibid.
Auri amore mendacium fabricatur, & omne malum aggreditur, M. 2. q. 5. n. 20.
Auxilium.
Cum humana deficiunt, adest Dei auxilium, M. 8. q. 7. n. 32. p. 74.
Cum deest auxilium humanum, adest divinum, L. 2. q. 2. n. 13. 14. p. 359. & 360.
Aulicus.
Aulici sumuntur pro tota republica, quia omnes eos sequuntur, M. 2. quest. 5. n. 21. p. 27.
Aulici maximè intendunt placere cupiditatibus regum, M. 2. q. 6. n. 30. 31. 32. p. 29.
Aulici timeant regis voluntatem, ne mutetur, A. 6. quest. 2. n. 9. p. 299.
Aulici metu regis ad quodlibet facinus se inclinant, A. 6. q. 4. n. 20. 21. p. 301.
Aulici sunt pestilentiae reipublicae, ibid.
Aulici tor, & tanta faciunt pro acquirendis bonis, quod sit veluti quoddam aenigma, 2. q. 1. n. 6. p. 358.
Baptismus.
Baptismus Christi institutus fuit in baptismo Joannis, L. 3. q. 6. n. 35. p. 553.
Discipuli Christi sub qua forma ministrabant baptismum, L. 3. q. 6. n. 37. 38. ibid.
Tota felicitas humana à baptismo, M. 3. q. 5. n. 28. 29. p. 44.
Per baptismum fit transitus in caelum, L. 1. q. 5. n. 20. p. 6. 27.
Christus communiter non baptizabat, sed discipuli ejus, L. 3. q. 6. n. 30. p. 552.
Christus baptizavit sanctissimam virginem Mariam, & Petrum, ibid. n. 31. 32. ibid.
Discipulorum Christi baptismus excellentior baptismi Joannis, ibid. n. 33. 34. ibid. & p. 553.
Beatitudo seu Beatus.
Cognoscere Deum vera Beatitudo, M. 16. q. 4. n. 31. p. 136.
Beatitudinis gaudium ex omni parte, M. 25. q. 5. n. 19. p. 238.
Benedictio.
Solemnis antiqua consuetudo benedicendi M. 19. q. 13. n. 108. p. 171.
Bellum.
Absente Christo, ejusque gratia statim bella insurgunt, L. 21. q. 3. n. 12. & 13. p. 507.
Beneficium vel Benefactor.
Non solum ore, sed etiam manu beneficia exhibenda, M. 8. q. 2. n. 8. p. 80.
Gratus plus veneratur in suo benefactore, quam vidit, ac audivit, M. 8. q. 4. n. 21. 22. 23. p. 72. & 73.
Homines recordantur de beneficiis praesentibus, non vero de praeteritis, M. 8. q. 9. n. 40. p. 75.
Malignis beneficentia occasio calumniae, M. 9. q. 1. n. 2. p. 78.
Beneficentia allicit animos ad honorem, & venerationem, M. 10. q. 5. n. 21. p. 92.
Benefacit omnibus Christus, L. 2. q. 7. num. 1. p. 540.
Beneficia singularia maximè provocant aliorum odia, & inimicitias, L. 12. q. 1. n. 13. 14. 15. p. 600. & 601.
Summa malitia ex beneficiis acceptis ad nequitiam excitari M. 12. q. 3. n. 11. 13. 14.

Index Rerum

Benefacere opus Dei, castigare opus alienum ab eo, M. 20. q. 3. n. 13. p. 178.
Beneficium beneficio compensandum, M. 26. q. 5. n. 22. p. 252.
Bona, quae à Deo veniunt, durant, & perseverant, A. 3. q. 2. n. 11. 12. p. 286. & 287.
Beneficia maximè alliciunt, ac movent, L. 21. q. 5. n. 20. p. 508.
Ob beneficentiam homines Dij reputantur, n. 21. 22. ibid.
Divina beneficia in omnes, L. 1. q. 8. n. 38. 39. 40. p. 551.
Unum Dei beneficium aliud secum adducit, L. 1. q. 11. n. 62. 63. 64. p. 535. & 536.
Beneficium si precibus obtinetur diminuitur, L. 2. q. 3. n. 20. 21. p. 542. & 543.
Benignitas, seu Benignus.
Benignitatis divinae est aliquando petitiones concedere, aliquando negare, L. 23. q. 3. n. 11. p. 516.
Benignitate ac lenitate vincuntur leones, M. 3. q. 5. n. 26. p. 44.
Ubi spes emendat benignitas, ubi nulla severitas, M. 10. q. 8. n. 38. 39. p. 95.
Benignitas, ac Severitas pro prudentia adhibenda, ibid.
Id quod aliquando videtur benignitas, est sumus rigor, M. 26. q. 4. n. 16. p. 251.
Animus Benignus non potest videre alienam miseriam, ac calamitatem, A. 3. q. 1. n. 3. 4. & 5. p. 285.
Benignitas, seu lenia duris permisceantur, A. 16. q. 3. n. 9. 30.
Ab animo regio benignitas, & clementia, à servili durities, & rigor, L. 9. q. 1. n. 10. 11. p. 399.
Benignitas cum severitate, L. 9. q. 2. n. 12. ibid. & p. 400.
Sepe plus vincitur benignitate, quam severitate, n. 13. 14. ibid.
Vide mansuetudo.
Bona divina, seu spiritualia.
Justi replentur divinis bonis, non vero alieni à Deo, L. 1. q. 4. n. 16. 17. & 18. p. 527.
Fiat homo mundus à peccatis, ut divinum fiat particeps, L. 1. q. 3. n. 18. ibid.
Bona quae à Deo veniunt, etiam parva multum fructum afferunt, L. 5. q. 1. n. 4. 5. & 6. p. 564.
Bona temporalia.
Qui habet aliquid de Dei gratia, bona temporalia contemnit, M. 2. q. 10. n. 50. p. 32.
Cum bona temporalia florent, adest ejus intus, M. 24. q. 2. n. 14. p. 224.
Bona, quae à Deo veniunt durant, & perseverant, quae à mundo pereunt, A. 3. q. 2. n. 11. 12. p. 286.
Bonorum mundalium finem nobis proponit Divinus Spiritus, A. 8. q. 3. n. 20. 21. p. 283.
Bona temporalia distrahunt in multa; spiritualia colligunt in unum, L. 7. q. 3. n. 7. p. 385.
Bonum quod est temporale, nec est nostrum, nec proprium, sed quod est spirituale, L. 14. q. 3. n. 14. p. 473.

C.

Captivitas.

Captivitas summa miseria, L. 12. q. 12. n. 71. p. 612.
Carmelita.
Magna gloria Scapularii Carmelitani cum sit datum è manibus Virginis, M. 6. q. 4. n. 22. 23. p. 63.
Maria Virgo spiritualiter genuit Carmelitarum Religionem, L. 11. q. 8. n. 32. p. 48.
Maximè condecorantur Carmelita dum spiritualiter Filii Virginis dicuntur, nu. 35. 46. 37. 38. 39. 40. ib. & p. 419.
Virgo Maria in causis Carmelitarum per se ipsam astat, L. 11. q. 8. n. 42. p. 419.
Explicatur privilegium Bullae Sabbatae, L. 11. q. 5. n. 43. p. 420.
Datur exterius Scapulare donum in signum internae protectionis n. 44. ibid.
Scapulare ex ore protectionis Deiparae signum v. etoriae inimicorum, n. 45. ibid.
Scapulare indicat exterius Virginis favorem, n. 46. ib.
Scapulare protegit ab igne purgatorij, L. 11. q. 9. n. 47. 48. 49. 50. p. 420 & 421.
Multa miracula per scapulare, n. 51. ibid.
In nomine Virginis Mariae de monte Carmelo recapitulatur alia ipsius nomina, L. 11. q. 10. n. 52. 53. 54. p. 421. & 422.
Charitas.
Charitas solum vult Deum, & non alia, & non sibi, sed omnibus, M. 5. q. 3. n. 15. p. 52.
Perfecta charitas idem exhibet pro uno, ac pro omnibus, M. 5. q. 4. n. 20. p. 53.
Charitas subtrahit aliis peccandi materiam, M. 10. q. 6. n. 25. p. 93.
Per unionem, ac charitatem omnes unum sumus in Christo, L. 12. q. 1. n. 11. p. 442.
Vera charitas dolet de alienis malis tanquam propriis, L. 2. q. 1. n. 4. & 5. p. 540.
Christus Dominus.
Christus injuriis sibi illatis correspondet beneficiis, M. 1. q. 3. n. 10. & 11. p. 5.
Christus suis vulneribus, quibus percussus est suos persecutores redemit, ibid.
Multa Christi nomina, M. 13. q. 18. num. 85. p. 20.
In Christo omnium felicissimum augurium, M. 1. q. 4. n. 13. p. 6.
Christi adventus maximè necessarius ad omnium salutem, C. 1. q. 12. n. 55. p. 13.
Christus fugit, ut fugaces, ac errantes ad se revocet, M. 2. q. 12. n. 63. p. 35.
Christus infans ante usum linguae vocabatur, & novos fructus producebat, M. 2. q. 15. n. 76. 77. 78. p. 38.
A Christo in utero multiplicati fructus, ibid.
Christus benignè peccatores excepit, M. 8. q. 2. n. 9. 10. & 11. p. 70. & 71.
Ubi Christus apparet omnis langor, ac malum disparet, M. 9. p. 6. n. 30. 31. p. 83.
Virtute sanguinis Christi omnia sunt levia, & suavia, M. 11. q. 5. n. 23. p. 101.
Christus nec ira, nec adulatione movetur, C. 12. q. 3. n. 11. p. 105.
Christus ex omni titulo hominum amore negociatur, M. 12. q. 6. n. 24. p. 107.